

Udgives maanedlig af de danske og norske Konferenser.

Nr. 4.

April

1916.

Solnedgangstabel for Danmark.

I Maanederne April, Maj og Juni gaar Solen om Fredag Aften ned som følger:

April:		Maj:		Juni:	
Den 7. Kl. 6.57	Den 5. Kl. 7.53	Den 2. Kl. 8.39	Den 9. Kl. 8.47	Den 16. Kl. 8.52	Den 23. Kl. 8.55
" 14. " 7.11	" 12. " 8.05	" 9. " 8.47	" 16. " 8.52	" 23. " 8.55	" 30. " 8.53
" 21. " 7.25	" 19. " 8.18	" 16. " 8.52	" 23. " 8.55	" 30. " 8.53	
" 28. " 7.39	" 26. " 8.30	" 23. " 8.55	" 30. " 8.53		

Forlovelse og Egtekab.

Forud for Egtekabspagtens Irafttræden gaar Forlovelse, eller, som det hedder i den hellige Skrift, „Trolovelse“. De, der „trolover“ (forlover) sig, bliver først Mand og Hustru, naar Egtekabsbaandet er knyttet. Dette fremgaar meget tydeligt af 5 Moj. 20, 7: „Dg er der en Mand, som har trolovet sig en Hustru og ikke har taget hende til Egte, han gaa hen og vende tilbage til sit Hus, at han ikke skal dø i Krigen, og en anden Mand skal tage hende.“ Mærk Udtrykket: „Trolovet sig en Hustru og ikke taget hende til Egte“!

Om Egtekabet siger Herren: „Egtekabet være æret hos alle, og Egtefengen ubesmiltet; thi utugtige og horfærlige skal Gud domme.“ Heb. 13, 4. Hvad selve Egtekabsbaandet angaar, har vi Frelserens Ord for, at det aldrig har været Meningen, at dette skulde brydes. Skilsmisser hører en demoraliseret Verden til og burde aldrig finde Sted blandt Guds Folk. Fra Begyndelsen har det ikke været

saaledes. „Har I ikke læst,“ siger Jesus til Fariseerne, „at Skaberen fra Begyndelsen skabte dem som Mand og Kvinde?“ Og han sagde: „Derfor skal en Mand forlade sin Fader og sin Moder og holde sig til sin Hustru, og de to skal blive til ét Kjød.“ „Derfor, hvad Gud har sammenføjet, maa et Menneske ikke adskille.“ Matt. 19, 3—8.

Men nu Forlovelser, er de bindende, eller har man Ret til efter Behag at bryde dem? Som det forholder sig med Egtekabspagten, saaledes gaar det desværre ogsaa med Forlovelser. Kun meget faa fatter tilfulde Betydningen af saadanne Løfter. Hermed være ikke sagt, at en Forlovelse er lige saa bindende som en Egtekabspagt; men paa den anden Side maa det indrømmes, at de Skriftsteder, der taler om „Trolovelse“, klart viser, at det heller ikke har været Guds Henjigt, at Forlovelser skulde heves.

Blandt de Skriftsteder, jeg tænker paa, skal jeg her nøjes med at henviser til 5 Moj. 22, 23. 24, der meget tydeligt viser, hvorledes Herren ser paa „Trolovelse“. Som det fremgaar af disse Skriftsteder, blev en Pige, som var „trolovet med en Mand“, stenet, hvis hun var ham utro — altsaa den samme Straf som for Egtekabsbrud. 22de Vers. Den, der „krænkede“ en Pige, som var „trolovet“, „han krænkede sin Næstes Hustru“. 24de Vers. Mærk dette: Til Trods for, at Pigen endnu ikke var gift, kalder Herren hende alligevel Hustru — det vil altsaa sige, at Herren betragtede „Trolovelsen“ som bindende. I den svenske Bibel er Ordet „Hustru“

i 24de Vers oversat med „trolovede“, men i Grundsproget staar der „Hustru“.

J ovennævnte Skriftsteder skjelner Herren altsaa mellem „Trolovelse“ og Ægtefab. Den gifte Kvinde benævner han „en Mand's Ægtehustru“, medens han kalder en Pige, der er „trolovet“, „Hustru“, hvilket her skal betegne, at den „trolovede“ maa betragtes som Mandens kommende „Ægtehustru“. Det saanne gjælder 5 Mos. 20, 7. Her staar ikke, at en Forlovelse blot er et Arrangement, ved hvilket de unge lærer hinanden at kende, og at de senere hen, hvis det viser sig, at de ikke passer for hinanden, kan have Forlovelsen. Nej, Herren siger, at hvis en Mand „har trolovet sig en Hustru og ikke har taget hende til Ægte“, skal han alligevel fritages for at udsætte sig for at dø i Krigen, at ikke „en anden Mand skal tage hende“.

Jungen uhildet Person kan læse disse og mange andre Skriftsteder uden at komme til det Resultat, at de, der forlover sig med hinanden, samtidig forpligter sig til at indgaa Ægtefab, og at et saadant Bøfte ikke kan annulleres efter eget Forogtobefindende. Nu er det vel desværre alt for sandt, at de allerfleste Forlovelser og Ægtefaber finder Sted, uden at Gud eller Forældrene bliver spurgt til Raads. Her ligger Roden til det nuværende Onde. De allerfleste spørger ikke engang deres egen Forstand til Raads, men følger en flygtig Indskydelse. Mange forlover sig den ene Dag og gifter sig den næste for siden at leve et ulykkelig Samliv eller ogsaa skilles. Atter andre forlover sig flere Gange om Aaret. Saaledes bar man sig ad i Noah's Dage, og saaledes berer man sig ad, lige for Jesus kommer. Matt. 24, 37. 38. Verden er demoraliseret, og Synden tiltager paa alle Omraader. Vor Tid kan passende betegnes som den frie Kjerlighed's Tid. Skilsmisser horer til Dagens Orden, og Ægtefabets hellige Pagt vanhelliges. Ifølge Herrens Ord kan vi ikke vente andet. Det er et Tidens Teg. n.

Verden og Kristenheden udgjor i Forening, som det jo fremgaar af Herrens Ord, et Babel. Alle Folkelag har drukket sig fulde af den store Skjoges giftige Vin. Aandelig saavel som fysisk Utugt præger vor Tid, og dette Onde tiltager. De 144,000 vil særlig blive Gjenstand for Satans forførfiske Angreb. Mod dem fører han Krig, og det er hans Henfigt at odelægge dem, og i faa Henfeende er de unge ikke mindst udsatte. Ab. 12, 17. De 144,000 skal udvikle en ren og pletfri Karakter —

„i deres Mund er ikke funden Svig; thi de er ustraffelige for Guds Trone“. Dette kan imidlertid ikke siges om den, der bryder sine Bøfter eller løber fra sine Ord.

Henfigten med denne Artikel er at gjøre opmærksom paa den Fare, der paa ovennævnte Omraade truer os. Nu som aldrig før gjælder det om at udvikle en hellig Karakter lig den, Josef udviklede (1 Mos. 39, 9), og som Daniel maa vi sætte os for i Hjertet, at vi ikke vil besmitte os med det, der er urent. Dan. 1, 8. Ifølge den hellige Skrift gives der Tilfælde, hvor Skilsmisse kan være berettiget (Matt. 19, 9), og der gives vel ogsaa Tilfælde, hvor det kan være berettiget at have en Forlovelse — f. Eks. paa Grund af Sygdom, eller naar man har forlovet sig som vantro, og den ene af Parterne senere annammer Sandheden, medens den anden bliver en Modstander. Men én Ting kan der ikke være Tvivl om: dersom Gud fik Lov til at lede og raade, vilde Hævelse af Forlovelser eller Skilsmisser ikke finde Sted blandt Guds Folk. Og her gjælder det som paa alle andre Omraader om, at vi som Missionsarbejdere foregaar andre med et godt Eksempel. „Lad ingen ringeagte dig for din Ungdoms Skyld, men bliv et Forbilled for dem, som tror, i Tale, i Wandel, i Kjerlighed, i Tro, i Renhed!“ 1 Tim. 4, 12. J. C. Raft.

Districte Konferencens Aarsmøde.

Som tidligere meddelt afholdes vort Aarsmøde i Akersgaden 74, Kristiania, i Dagene fra den 8de til 14de Maj. Første Møde holdes Mandag Aften den 8de Maj Kl. 8 Aften. Det vilde være ønskeligt, om rigtig mange Troesjøfkende kunde indrette sig saaledes, at de kunde komme til dette Møde. Da Unionens Aarsmøde holdes sammen med vort, kan vi vente mange tilrejsende fra Nabolandene, hvad der vil bidrage sit til, at vi kan faa et godt Aarsmøde. Hvis vi fatter Tidens Alvor, Korthed og Vigtighed, som vi burde, vil vi indse, at vi som aldrig før tiltrenger de Betsignelser, vi kan faa ved disse aarlige Sammenkomster. Vor Sjøefjende vil holde os fra disse Møder, om han kan; han misunder os Guds Betsignelse her og Saligheden hifet. Brødre og Søstre, lad os bede alvorligt om, at det foreftaaende Aarsmøde maa blive en aandelig Højtid,

og at meget maa blive gjort i den korte Tid for vor Forfremmelse paa Livets Vej.

Menighederne bedes være saa venlige at vælge deres Delegerede og udstede til disse de sædvanlige Fuldmagter, som bedes indsendt til Konferensens Sekretær, Br. C. B. Jensen, Akersgaden 74, Kristiania, inden den 5te Maj. Hujf endelig paa at skrive til Br. Jensen efter Legitimationsbevis i Anledning af Moderation til Næjfen, da jeg gaar ud fra, at Moderation ogsaa i Aar vil blive os tilstaaet.

De Søskende, der maatte ønske at bestille Børlser forud for deres Ankomst, bedes være saa venlige i god Tid at tilskrive C. M. Scott, Kurbadet, Akersgaden 74, Kristiania.

Tiden for Aarsmøderne i Nordland vil blive bejendtgjort i næste Nummer af „Missionsefterretninger“.

R. C. Bergerfen.

Carvit, den 16de Marts 1916.

Den bestnørste Konferenjes Aarsmøde

vil blive afholdt i Stavanger fra 17de til og med 21de Maj. For nogle vil maaske denne Tid være lidt uheldig, men med lidt forudgaaende Forberedelse vil nok ogsaa denne Vanskelighed kunne overvindes. En liden Afveksling og Hvile fra det daglige Stræv vil alle have godt af, og en aandelig Hvile og Kraftfornæelse er i denne urolige Tid særlig nødvendig for alle. Gjør derfor store Anstrengelser for at komme til Aarsmødet. Alle de, der bor langt borte fra Menighederne, og som sjældn eller aldrig kommer sammen med Troesfæller til Opbyggelse, bør især gjøre alt muligt for at komme af Steb, thi det betaler sig. „Hvor dyrebar er din Viskundhed, o Gud! Menneskenes Børn søger Ly i dine Ringers Skygge. De mættes overflodig af dit Huses Fædme, og af dine Glæders Strøm giver du dem at drifke. Thi hos dig er Livets Kilde, i dit Lys ser vi Lys.“ Sal. 36, 8—10.

De tilrejsende Taleres Navne vil blive meddelt i næste Nummer af „Missionsefterretninger“.

Alle tilrejsende, som ønsker Logi bestilt, maa ikke glemme at underrette os derom i god Tid, saa skal dette blive besørget. Min Adresse er: Hafsråfjordgaden 14, Stavanger.

D. J. D. Koft.

For 30 Aar siden og nu.

For saa lang Tid tilbage var det store Flertal af Folket bundet i højtkirkelig Retning, medens kun et Faatal vovede at tænke andet i Religionsspørgsmaal, end hvad der var overleveret fra Fædrene, Det ansaaes for tryggest, ogjaa naar det gjaldt Salighedsfagen, at følge Mængden og Flertallets Mening. For os, som den Gang udtraadte af Statskirken, var det derfor sædvanligt at blive benævnet som „Branglerere“ og „falske Profeter“. Endnu langt mere var dette Tilfældet for 60—70 Aar siden, noget, hvorom en forlængst afdød Mand fra Skien, antagelig den første Disjenter i Norge, fortalte mig de mest besynderlige Historier.

Underledes er Forholdet nu. Denne Forandring skyldes vel til Dels sand Oplysning, men maaske meget mere den senere Tids Bibelkritik og deraf tiltagende Tvivl paa al Religion. Saa beklageligt som dette sidste end er, saa er dog dermed det gode opnaaet, at mange flere nu baade tør tænke frit og tillige høre andres Mening. Ganske vist tænker og hører Folk megen religiøs Usandhed og Humbug, men mange faar da ogsaa høre om og stifte Bekjendtskab med den nærværende Sandhed, som skal lyde, dem til et Vidnesbyrd. Og siden den nuværende Verdenskrig indtraadte, er Folk end mere tilgjængelige med Forkyndelsen af det profetiske Ord vedrørende Endens Tid. Maatte vi som Guds Husholdere befindes tro i at benytte den herlige Anledning! Som Eksempel paa den Interesse, man nu kan møde, vil jeg meddele følgende til Søskendes Opmuntring:

For nogen Tid siden var jeg i den nye Storbefdrifts-Vy Njukan, og efter at have holdt mange Møder af mere almindelig Karakter lejede jeg Indre-Missionslokalet til Foredrag over et profetisk Emne. Efter mit Foredrag optraadte en meget agtet religiøs Leder, og idet han udtalte sig anerkjendende angaaende min Fremstilling, henstillede han til den talrige Forsamling at anmode mig om at blive nogle Dage og holde flere Foredrag samt i Tilfælde da at yde mig nogen økonomisk Støtte. Saa vidt jeg kunde iagttage, stod alle op som Tegn paa deres Tilslutning til Forslaget. Jeg efterkom Opfordringen, og efter hvert Foredrag tilkjendegav nævnte Leder sin Tilslutning; kun nævnte han ved sidste Møde noget, han ikke vovede at udtale sig om. Det var angaaende den aabne Bog ved Endens Tid og Advæntbevægelsen i 1844.

Nylig var jeg i Notodden, hvor et Par Familier er interesserede i den nærværende Sandhed og derfor tilbød at ville hjælpe mig med Lokallejen for nogle Møder dersteds. Manden, hos hvem jeg lejede Mødesalen, en kirketroende Mand, havde før hørt om Adventisterne og opholdt mig længe med fine Spørgsmaal om Bibelens Profetier og vor Tid. Han lovede ogsaa at læse derom, hvad jeg maatte ville sende ham.

I Larvik har Br. Bergersen særdeles god Indgang. Søndag for tre Uger siden besøgte jeg hans Møder der, og det var meget opmuntrende at se det store Lokale fyldt med Tilhørere, der saa opmærksomt lyttede til nogle af de alvorligste Sandheder vedrørende Budsfabet. Man tror ogsaa forvist, at der vil Sjæle vindes. Saaledes var en af Byens forretningsdrivende bestemt paa at ville lukke om Sabbaten.

Br. Bergersen har siden November tre Gange besøgt os i Skien, og under hans to første Møder, som holdtes i Menighedens Lokale, var hans Foredrag om Frihed og Trældom særdeles betimeligt og velgjørende for en Sjæl, som da i flere Maanedes havde gennemgaaet haarde aandelige Brydninger med Hensyn til Guds Lov, som hun paa Grund af mangleaargig Undervisning i lovfjendelig Retning troede var affaaft. Guds er Vren herfor. I Anledning af Broderens Besøg her sidste Uge syntes flere af Søskende, at vi da burde leje større Lokale, især fordi vi her i de sidste fem Aar kun har haft Smaamøder. Som sagt, saa gjort. Imidlertid var vort gamle Sted „Bergeland“ optaget, og et Menighedslokale, vi spurgte om, blev os nægtet trods Forstanderens Imødekommenhed overfor os. Vi lejede saa „Festiviteten“, som skal have fire til fem Hundrede Siddepladser. Til fastsat Klokketid var Lokalet fyldt til sidste Blads, og mange maatte staa. Foredraget blev vel modtaget af de tilstedeværende.

Hvor sandt, hvad Profetiens Aand forlængst har udtalt, at i den sidste Tid vil Advarselsbudsfabet vække stor Opmærksomhed. Men samtidig ser vi ogsaa opfyldt den Forudsigelse, at der vil blive øvet næsten overmenneskelige Anstrengelser for at holde Lyset borte fra Folket. Takket være Gud, mange dyrebare Sjæle skal dog i Hast kaldes ud trods den saa meget tiltagende frivelligose, lovfjendlige Retning!

Hjertelig Hilsen til Troes Søskende fra eders forbundne ringe Broder
A. Sevaldsen.

Bestnorge.

I Overensstemmelse med Unionsbestyrelsens Anmodning forlod jeg Sydsverige for at rejse til Norge og arbejde i Bestnorsk Konferens. De mange interessante Erfaringer, som jeg havde i Sverige, og de mange Beviser paa Guds Ledelse og Hjælp, vil altid staa levende for mig og minde mig om, at „Herren er en mægtig Hjælper“.

Paa Rejse til Bergen standsede jeg lidt i Kristiania samt i Drammen, hvor mine Forældre bor. Efter Aftale med Br. Røst skulde jeg opholde mig lidt paa Voss og besøge Søskende der. Derefter stod Kursen til Bergen, og jeg maa sige, at jeg rigtig længtes efter at samles med Troes Søskende der igjen. Hvor underligt det Vaand er, der sammenbinder os, som har en fælles dyrebare Tro og fælles Interesser, som er Guds Værks Fremgang og Sjæles Frelse. Hvor god Herren er imod os, som opholder os Dag for Dag og lader vor Styrke være som vore Dage, alt af idel Naade! I Bergen blev jeg i fire Maanedes. Mange velsignede Stunder havde vi tilsammen, naar vi betragtede Guds Ord, der er Aand og Liv og Føde for Sjælen. Br. Røst døbte sine fjære Sjæle som Efterhøst fra Vinterens Arbejde. Senere havde jeg mange interessante Erfaringer omkring i Byens Omegn i de mange vandre Solfskindsdage, som da var, idet jeg solgte Blade og Skrifter og da traf to Familier, som havde rejst ind til Byen for at overvære Br. Rafts Møder, medens han virkede der. Til dem solgte jeg Foredragsvækket, som de nu studerer i Vinter. Oppe paa Vaksdal traf jeg en troende Kvinde, som senere fik Foredragsvækket. Det er en herlig Lod at være Sædemand.

En Søndag havde jeg Møde i et Bedehus et Stykke ovenfor Bergen. Emnet var: „Kristi Komme i Himlens Skyer.“ En Emisær var til Stede, og der var ikke saa saa Tilhørere. Emisæren aabnede Mødet, og jeg fortsatte. Siden folgtes Midvinternumret, og Emisæren og flere hjalp til. Det bedste af det hele var, at Herren var nær med sin gode Aand og talte til os. I Omegnen solgte jeg Blade og Skrifter. En Fabrikjers Fru købte fem Eksemplarer af „Verdenskrisen“. I alt kan jeg kun se Guds store Godhed og Kjærlighed, thi alt godt kommer fra ham, og han tilhører al Værelse, Lov og Pris.

Paa Rejsen hertil var jeg i Haugefund fjorten Dage, hvor vi havde flere Møder. En Søster, der

har kjendt Sandheden fra den Tid, Br. N. P. Nielsen virkede der, blev døbt af Br. Koft.

Vi er nu i fuld Gang med Arbejdet her og har mange Beviser paa Guds Ledelse. Det er femte Gang, her drives offentlig Virksomhed. Bibelarbejderne samles hos Br. Koft flere Dage om Ugen, hvor vi studerer Johannes Evangelium, drøfter Arbejdet og fortæller vore Erfaringer og henter dyrebare Lærdomme.

Kjære Søskende, lad os være ved godt Mod og gaa fremad i Tro og Tillid til Herren, idet vi ser hen til Jesus. Han vil fuldføre sin Gjerning for os og i os til sit eget Navns Ære og Forherligelse og til Sjæles Frelse. Milja Høyer.

Stavanger, den 7de Marts 1916.

I Kamp med den onde.

En af vore Prædikanter, som holder Foredrag i en af de større Byer i Brasilien, skrev et længere Brev om sine Erfaringer til Br. Spies, hvoraf vi gengiver følgende:

Den 9de November holdt jeg et Foredrag om Spiritismen. Mødet var særlig godt besøgt, saa at Tilhøjerne stod helt ned ad Trapperne og ud paa Gaden. En af Byens Aviser gjorde Publikum bekendt med Foredraget, Dagen før det skulde holdes. Gymnasiets Professor med nogle Studenter, Spiritisternes Taler Isaael som Spiritistforbundets Leder var til Stede. Desuden var der Medier fra de mange spiritistiske Kredse i Byen. Under Foredraget forsøgte de flere Gange at afbryde. Nogle, særlig Medierne, skar Ansigt, andre viste Tænder, og atter andre bed Læberne sammen. Mange sprang op og sagde: „Jeg dræber dette Menneske!“ Det blev os meddelt, at Spiritisterne vilde afbryde vore Møder. Men Guds Aand har holdt de mange Dæmoner tilbage, saa at der, Gud ske Lov intet er flet. I den Time, jeg saaledes tilbragte midt iblandt onde Aander, gav Herren mig en sjælden Ro og Kraft, saa at jeg endnu er forundret deraf. Flere af Brodrene gik under Foredraget ind i et Skur og bad. Ved Slutningen folgte jeg en Traktat om Spiritismen til den værste Spektakelmager. Disse ugudelige Mennesker havde bl. a. sagt: „Lad os øde dette Menneske!“ Da de var kommet ned, vilde de værste iblandt dem vende tilbage til Lokalet. I dette Foredrag fremholdt jeg kun Spiritismen i Bibelens Lys.

Med intet Ord har jeg givet Anledning til en Udfordring.

Næste Dag omtalte to Aviser vort Møde. Den ene Artikel havde til Overskrift „Hans Majestæt Satanas“.

Til Guds Ære maa jeg berette en anden vigtig Erfaring om, hvorledes ogsaa de onde Aander er os underdanige. Et Medium havde fra Begyndelsen besøgt Foredragene og var næsten klar over det hele. Denne Dame havde i 15 Aar været et af de dngtigitte Medier i denne By. Personer, som var opgivet af Lægen, har hun fuldstændig helbredet ved Spiritismen. Hun fortalte mig, at Aanden af en afdød Læge fra Pernambuco gav hende Vejledning. Sidste Sabbat, da jeg havde bedet for de interesserede og ogsaa kom denne Dame i Hu, fik jeg den Indskydelse, at jeg endnu samme Aften skulde gaa til hende for at faa hende til at tage Standpunkt for Sandheden, da Spiritismen forhindrede hende. Begge mine Medarbejdere fulgte med. Jeg bad Damen endnu engang fortælle mig sine Erfaringer, for at jeg kunde faa en god Anledning til at gjøre Ende paa denne Tingenes Tilstand. Denne Gang mødte jeg en Modstand, som jeg endnu aldrig havde oplevet. Det syntes, som om hendes Hoved blev større, og hun skiftede Ansigtssfarve. Jeg læste en Artikel („33 dias no espiritismo“) for hende. Læseren kan ikke gjøre sig nogen Forestilling om, hvorledes hun opførte sig. Jeg saa stadig bestemt paa hende og spurgte, om hun vilde tjene Herren, eller om hun vilde kastes i Helvede sammen med Djævelen. En Tid hjæmpede hun for at faa Vejret, hendes Ansigt forandrede sig meget, hun forlangte Vand, og til sidst sagde hun hurtigt: „Ja!“ Jeg spurgte hende nu, om vi skulde bede, hvortil hun svarede bekræftende. Derpaa bad vi alle tre og anraabte Herren om at uddrive Djævelen af denne stakkels Kvinde. Under Bønnen vred hun sig som en Regnorm. Da vi stod op, var hun saa svag, at hun maatte sætte sig paa Sengen. Før vi gik, gav jeg hende det Naad endnu i Dag at anraabe Herren flittigt i Bøn. Hun bad mig besøge hende den følgende Dag, da hun vilde meddele mig noget privat.

Den næste Dag gik jeg saa derhen. Med Glæde aabnede hun Døren og fortalte mig straks, hvad der Dagen før var foregaaet i hende. Djævelen havde tilskyndet hende til at modstaa mig, indtil vi med Larm skulde drives ud af Huset for aldrig mere at betræde det. Endvidere sagde Aanden til hende, at hun skulde tage imod mig saa uventligt som muligt.

Den bragte hende saa langt, at hun maatte rejse sig op og komme hen i Nærheden af mig. Da jeg spurgte hende, om hun vilde tjene Herren, havde Djævelen nær kvalt hende, saa at hun, som vi saa, næsten ikke kunde faa Luft. Hun troede, at hun havde været uden Bevidsthed; hun saa ingen i Værelset og kjæmpede en Dødskamp, som ikke er til at beskrive. Medens vi bad, gjorde Aanden sine sidste Forsøg. Da den ikke kunde modstaa, sagde den til hende, at den aldrig havde troet, at nogen skulde uddrive den. Derefter gik der noget gjennem hendes Arm, som om nogen vilde brække den. Samme Aften skal hun endnu have kjæmpet meget. Paa den Tid da Aanden blev uddrevet, skete et stort Spektakel i den Butik, hvor hendes Søn var ansat. Han tænkte straks paa sin Moder, og da han kom hjem, spurgte han, hvad der var sket den foregaaende Aften. Hendes Børn og nogle Personer var til Stede. Da Moderen opførte sig saaledes, var Døtrene meget bange, fordi de kjendte til Forholdene fra før. Den næste Dag kom hendes Patienter for at faa Medicin. Hun sagde til dem, at hun fra den Dag ikke mere vilde give nogen Medicin, da hun havde aflagt en Ed. Hun er meget taknemmelig og glad og sagde til mig, at hun aldrig kunde gjengjælde det, som vi har gjort med hende.

I Aftes da jeg talte om Daaben, kom Herren os meget nær. 21 Sjæle meldte sig til Daab. Jeg bad dem alle komme frem. Derefter holdt vi Bøn med dem. Den omtalte Dame var blandt de første. Vi er Herren meget taknemmelige for, hvad han har gjort for os indtil denne Stund.

(Indsendt af S. Pages.)

Br. A. G. Daniells har for ikke længe siden afholdt flere offentlige Foredrag i Portland, Maine, angaaende forskjellige Sider af Budskabet for vor Tid. Disse Møder har været godt besøgte. Nogle af Byens Forretningsmænd, der overværede et af hans Foredrag, rettede pr. Telefon en Forespørgsel til Br. Daniells, om han var villig til at holde et Møde i deres Klublokale og der gjentage det Foredrag, han havde holdt i Byens Raadhushal. Br. Daniells efterkom Anmodningen og traf saaledes sammen med 250 af de ledende Forretningsmænd i Portland. Efter at være bleven introduceret af Klubbens Formand talte han i tre Kvarter til denne repræsentative Forsamling over det orientalske Spørgsmaal. Efter Mødet udtrykte mange deres Tak for Foredraget, idet de til-

føjede, at dette var den første alvorlige og bestemte Forklaring, de nogen Sinde havde hørt angaaende den nuværende frygtelige Krig. Op til henved 2000 Personer, hovedsagelig fremmede, overværede enkelte af de store offentlige Møder i Raadhushallen.

I et fra Hovedfontoret i Washington netop modtaget Brev, dateret den 23de Februar udtales bl. a. vedrørende Br. Daniells's Møder: „Nylig ankomne Breve meddeler, at sidste Søndag Aften var Raadhushallen fuldpakket. Den rummer 3500 Mennesker, og et Tusinde maatte gaa bort af Mangel paa Plads. Hele Byen er i Bevægelse, og alle Dagbladene indeholder lange Referater af hans Møder. Der lægges nu Planer for, at Br. Daniells kan holde lignende Møder i nogle af de andre store Byer.“ Lad os huske at bede for vore Arbejdere, og ikke mindst for dem, der virker i de store Stæder.

Gvortledes bør vore Blade udbredes?

En udmærket Maade at udbrede vore Blade paa er systematisk at aflægge Besøg fra Hus til Hus og sælge dem. Arbejderen skal først læse Bladet nøje, saa at han er godt kjendt med dets Indhold, og saa særskilt paapege de Artikler, som bedst kan vække Kjøberens Interesse. Evnen til at gjøre dette vokser ved Ævelse. Inden man gaar ud for at sælge Blade, bør man bede Gud sende sine Engle foran for at paavirke Menneskene til at købe Bladet. Arbejde alene kan ikke udrette saa meget, ej heller Bøn alene, men Bøn og Arbejde tilsammen vil udrette Under.

Forberedt paa denne Maade gaar Bladsælgeren til sit Distrikt og begynder i det første Hus, enten det er et lidet eller et stort. Han bør have en Lommebog hos sig for at kunne holde Orden i sit Arbejde. En god Maade at gjøre dette paa er, før han gaar ud, paa den ene Side i Bogen at sætte som Overskrift den Gades Navn (hvis det er i en By), hvor han tænker at begynde sit Arbejde, og saa paa den anden Side sætte Numrene paa Husene. Hvis han ingen træffer hjemme, sætter han Ordet „fraværende“ ved Numret. Han bør notere, hvor han sælger Bladet, og hvor man nægter at købe. Hvis han ikke sælger Bladet paa et Sted den ene Uge, bør han gaa derhen næste, jaafremt Afslaget ikke har været af den Art, at det vilde være upassende at komme igjen. Et enkelt: „Nej,

vi skal intet Blad have," giver Arbejderen Lejlighed til at tilbyde et andet. Det har hændt, at Personer, som indtil fire Gange i Træk har nægtet at købe Bladet, derefter har kjøbt det regelmæssigt.

Arbejderen bør studere, hvorledes han skal møde Indvendinger mod at købe Bladet. Han maa nøje overveje disse Indvendinger og tænke paa, hvorledes han burde have imødegaaet dem, saa at han kan møde dem, næste Gang de kommer frem. Hvis en Arbejder af en eller anden Grund er stærkt fristet til at gaa forbi et eller flere Huse, kan han være overbevist om, at netop der findes oprigtige Sjæle. Det eneste rette er at besøge hvert Hus, til hele Distriktet er færdigt.

Den Fremgang, Arbejderen har, beror meget paa den Byrde, han føler for Sjæles Frelse. Hvis han sælger Blade samtidig med, at han føler en tung Byrde, en Længsel efter at blive et Middel til Sjæles Frelse, vil de, som han besøger, mærke denne Indflydelse, idet den Helligaand virker gennem en saadan Person. Den Arbejder, som virker med Hjertet fuldt af Kristi Aand, vil blive et Middel i Herrens Haand til at frelse Sjæle.

C. M. G.

En velsambefalet Karl paa 16 à 17 Aar, som har Lyft til Landarbejde, samt en flink Dreng paa 12 à 14 Aar kan faa Plads paa Nyborg, pr. Nørre Sundby. Her er Anledning til at lære Landvæsen. Alle nye Maskiner haues paa Gaarden. Kæmte Karl kan antages straks. Samme Steds er Plads ledig til 1ste Maj eller før for en flink Pige, 16 à 17 Aar. Henvendelse til P. A. Hansen, Nyborg, Nørre Sundby, Danmark.

En Pige i 15—18 Aars Alderen, som vil hjælpe til med at malke otte Kjøer og deltage i alt forefaldende Arbejde, og en Karl i 15—20 Aars Alderen, kjendt med Landbruget, søges til 1ste Maj eller April. Kæns Kænsen, Dalmark, pr. Tolne (Danmark).

Til en 15—16 Aars Dreng ønskes Plads ved en hvilken som helst Bessjæftigelse til 1ste Maj hos Sabbatsholdere. Henvendelse til Ekspeditionen, Margrethevej 5, Kjøbenhavn N.

En flink Pige i 14—15 Aars Alderen kan faa Plads til 1ste Maj i Jerslev Tricotage- & Galanteri-forretning. L. Pedersen, Jerslev, pr. Brønderslev.

Til Ungdomsforeningerne i den danske Konferens.

Den Tid, som er gaaet, giver os ikke flere Anledninger. Det gjælder om at bruge den Tid, vi har, og lægge vel gjenomtænkte Planer for Fremtiden. Lad os ikke tabe Modet ved at betragte det spildte, men lad det kun anspore os til at tage fat med større Iver, saa at Maalet kan naaes. Der hviler et stort Ansvar paa alle, som kjender den herlige Sandhed for vor Tid. Gud har givet enhver af os Talenter, som han ønsker, vi skal bruge til hans Ære. Han ønsker, vi alle skal være med i det store Arbejde, som snart afsluttes. Hør et Ord fra Herrens Tjenerinde angaaende dette: „Himlens Engle har længe ventet, at Menighedens Medlemmer skulde forene sig med dem i det store Arbejde, som skal udføres. De venter paa dig!“ Vidnesbyrd, 9de Bind, Side 46, 47.

Enhver ung Mand og Kvinde kan være med til at vinde Sjæle til den himmelske Lade, og det maa være Maalet for vort Ungdomsarbejde. Alle Ungdomsforeningerne bør eje nogle Serier af Bt. Rafts Traktatrække. De egner sig udmærket til at udlaane til Venner og bekendte; dette giver Anledning til Husbesøg og Samtaler om Sandheden, hvilket kan føre rige Betsignelser med sig.

En Ting, som vi ikke maa glemme, er Lappemissionen. Lad os gjøre, hvad vi kan, for at Arbejdet kan gaa frem i det høje Nord. Lad os ogsaa bede for vor Broder, som er der, saa at han maa faa Naade til at bringe Sandhedens Lys til dette Folk. Som et Eksempel paa Dffervillighed i denne Henseende skal nævnes, at i fjerde Kvartal 1915 rapporterede én ung Søster 28 Kroner som Gave til Lappemissionen.

Jeg vil samtidig indtrængende bede Ungdomsforeningerne om at rapportere nøjagtig og i rette Tid. Er der intet at rapportere, saa lad mig det vide; thi helt at undlade det, foraafrager let, at videre Rapportering bliver forfinket. Hvis alle rapporterede, vilde vi faa meget større Rapport, og vor Iver for Arbejdet vokser med Rapporten.

Jeg ønsker eder god Fremgang i Arbejdet og sender hermed en hjertelig Hilsen med Præd. 11, 12. Eders i Arbejdet forbundne Broder

N. Guldbammer.

:: Redaktionelt ::

Fra Singapore skriver Br. Detamore: „Skolen gjør god Fremgang. Lige for kort Tid siden ankom hertil en Elev fra Timor, som ligger helt over i den østlige Del af de Der, som strækker sig østover fra Java. Han har antaget Sandheden og er kommen for at forberede sig til at forkynde Budskabet blandt sit Folk. Det er vidunderligt at se, hvorledes Herren virker for os og sender unge Mænd til Skolen fra de forskjellige Dele af vor Arbejdsmark.“

Den engelske Bibelfalender for 1916 er nu kommet fra Amerika og kan faaes i Skandinaviske Bogforlag, Akersgaden 74, Kristiania. **Pris pr. Stk. 20 Øre.** Kalenderen er letfattelig ogsaa for saadanne, som forstaar kun ganske lidt Engelsk, og har det Fortrin fremfor tidligere Kalendere, at den indeholder en Rapportblanket med Datorubrik, hvorpaa man for hver Dag kan opføre det udførte Missionsarbejde. Den passer derfor særlig godt for dem af de aktive Medlemmer af Traktats-, Missions- og Ungdomsforeningerne, som fortaar lidt Engelsk.

„**Den Færc**, som truer os, hvad vor Brugbarhed angaar, og som vil blive vor Ruin, om den ikke overvindes, er Selvfikthed — dette, at vi sætter vore Planer, vore Meninger og vort Arbejde højest og handler uafhængigt af vore Brødre. „Raadsfor eder med hverandre!“ er de Ord, som Englen atter og atter har gjentaget. . . . Satan kan virke gennem en Persons Sind for at dreje Tingene ud af deres rette Plads; han kan have Held med sig, naar det drejer sig om to, der ser Sagen i samme Lys; men hvor flere tages med paa Raad, er der større Sikkerhed mod hans List. Der vil da være større Rimelighed for, at enhver Plan bliver betragtet fra alle Sider, ethvert Skridt fremad vil blive mere omhyggeligt overvejet, saa at det bliver mindre sandsynligt, at man begynder paa noget Foretagende, som vil bringe Forvirring og Vanskelighed og virke

nedbrudende paa det Arbejde, som vi er beskæftigede med. I Enighed er der Styrke; i Splid er der Svaghed og Nederlag.“ — Special Testimony, Nr. 5, Side 3 (citeret i The Church, Side 117).

Fra Silo, den største af Havaierne, kommer Meddelelse om, at den første Frugt af Budskabets Forkyndelse dersteds er bleven indhøstet, idet tre nyomvendte blev døbt og optaget i Menigheden der paa Den. Andre er interesserede og er i Færd med at sætte sig ind i Sandheden, hvorfor man haaber, at der snart maa blive en stærk Menighed paa denne O, hvor Folket saa længe har ventet paa Arbejdere.

„**Gud** samler sig et Folk, ikke nogle faa spredte Individier her og der, af hvilke den ene tror saa og den anden saa. Engle fra Gud udfører det Værk, som er bleven dem betroet. Den tredje Engel samler og renser et Folk, og de bør følge ham i Endrægtighed. Nogle løber foran de Engle, som samler dette Folk; men de maa gjøre hvert Skridt om igjen og i Ydmyghed nøjes med ikke at gaa hurtigere, end Englene fører an. . . . Enkelte rastløse Personer gjør ikke deres Arbejde mere end halvfærdigt. I det Englen leder dem fremad, faar de Hastværk med at faa fat paa noget nyt, og saa maser de paa uden guddommelig Bejledning og bringer derved Forvirring og Uoverensstemmelse ind i Rækkerne. De taler og handler ikke i Harmoni med Samfundet.“ — „Bidnesbryd til Menigheden“, 1ste Bind, Side 207.

Generalforsamling.

„Skandinaviske Bogforlag“ afholder sin ordinære Generalforsamling i „Bethel“, Akersgaden 74, Kristiania, i Forbindelse med Den skandinaviske Unionskonferenses Aarsmøde — fra den 9de—14de Maj 1916. Første Møde den 9de Kl. 4½ Efterm.

Paa Bestyrelsens Begne

J. C. Raft,

Kjøbenhavn, den 7de Marts 1916.

Formand.

Annoucer i „Missions Efterretninger“ kost. 1 Kr. pr. Gang. Beløbet indsendes samtidig med Annoucen.

„Sundhedsbladet“'s Trykkeri, Kristiania.